

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci navrhovatele: **Dimri Construction & Development (B.A.S.T 1) s. r. o.**, se sídlem U Kamýku 284/11, Praha 4, zastoupený JUDr. Monikou Rutland, advokátkou se sídlem Panská 895/6, Praha, proti odpůrci: **obec Bašť**, se sídlem Obecní 126, Bašť, zastoupený Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Brno, **za účasti**: B. B., zastoupená JUDr. Monikou Rutland, advokátkou se sídlem Panská 895/6, Praha, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2020, č. j. 50 A 6/2016 - 192,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I.

[1] Krajský soud v Praze (dále též „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem částečně vyhověl návrhu navrhovatele a zrušil část opatření obecné povahy – územní plán Bašť, vydaný Zastupitelstvem obce Bašť dne 4. 4. 2016, a to ve vztahu k plochám SO 201 a OV 201. Dospěl k závěru, že zařazením pozemků navrhovatele v uvedených plochách do územní rezervy za jejich současného vynětí z režimu zastavitelnosti porušil odpůrce zásadu proporcionality, neboť zasáhl do vlastnického práva navrhovatele nad nezbytnou míru a nikoliv nejšetrnějším způsobem.

II.

[2] Odpůrce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu dne 1. 2. 2021 kasační stížnost. Podáním ze dne 9. 2. 2021 odpůrce navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Poukázal na to, že po zrušení části územního plánu není předmětná lokalita regulována, resp. zde platí pouze omezení vyplývající z § 18 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“). Zastupitelstvo odpůrce je tudíž podle § 55

odst. 3 téhož zákona povinno bezodkladně rozhodnout o pořízení územního plánu nebo jeho změny a o jejím obsahu. Přestože má odpůrce povinnost využívat majetek účelně a hospodárně, je nyní nucen vynaložit nemalé prostředky z obecní pokladny na pořízení změny územního plánu ještě předtím, než ve věci rozhodne kasační soud. To vše v době, kdy se finanční situace samospráv stále zhoršuje.

III.

[3] Dle vyjádření navrhovatele není návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti důvodný. Vůbec se nezabývá základní podmínkou spočívající v porovnání újmy na straně stěžovatele a navrhovatele. Nelze tak dojít k závěru, že by újma hrozící stěžovateli měla být nepoměrně vyšší než újma navrhovatele v případě přiznání odkladného účinku. K poměru újmy uvedl, že tato na jeho straně dosahuje již astronomické výše a neustále se průběžně zvětšuje. V důsledku znemožnění využití pozemků navrhovatele k provedení bytové a smíšené výstavby se každý den zvyšuje jeho ztráta spočívající v marném vázání finančních prostředků vynaložených na pořízení daných a aktuálně nevyužitelných pozemků (celkem více než 100 mil. Kč). Plnění povinností vyplývajících z napadeného rozsudku nevyžaduje ze strany stěžovatele provedení složitých či nákladných úkonů. Již v roce 2017 stěžovatel zahájil proces změny územního plánu, která směřovala právě k zařazení dotčených pozemků navrhovatele do plochy smíšené pro bydlení. Odpůrce tak může při plnění povinnosti vyplývajících z napadeného rozsudku navázat na dosavadní kroky, aniž by mu vznikaly jakékoliv další výdaje.

[4] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

IV.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přestože § 107 věta druhá s. ř. s. odkazuje na přiměřené užití ustanovení o odkladném účinku žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, že odkladný účinek lze přiznat i v řízení o kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a a násl. s. ř. s. (viz usnesení ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015 - 182, publ. pod č. 3415/2016 Sb. NSS). Návrh stěžovatele je tedy přípustný.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného

pokračování

účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, tedy přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde odpůrce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele nejsou splněny.

[8] Stěžovatel spatřuje důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prakticky výhradně v tom, že je povinen postupovat podle § 55 odst. 3 stavebního zákona, čímž mu vzniknou náklady, které se mohou ukázat jako neúčelné, bude-li kasační stížnosti vyhověno. Případné náklady či jakákoliv omezení své rozpočtové situace nijak nekonkretizoval. Omezil se toliko na obecné tvrzení o nákladnosti postupu podle uvedeného ustanovení. Prakticky totožnou situací se zdejší soud zabýval v usnesení ze dne 2. 3. 2017, č. j. 5 As 24/2017 - 71, kde konstatoval: *„Soud si je vědom skutečnosti, že proces změny územního plánu vyžaduje určité náklady, nutno ale dodat, že stěžovatel v tomto směru argumentoval pouze obecně, bez bližší konkretizace rozsahu tvrzené újmy. U návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se však očekává dostatečně konkretizované tvrzení, v čem taková újma spočívá, uvedení jejího rozsahu, včetně možné intenzity. Z takto vylíčených skutečností musí vyplývat, že negativní následek, jehož se stěžovatel ve vazbě na napadený rozsudek krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Stěžovatel musí tyto skutečnosti nejen tvrdit, ale rovněž řádně doložit. To se v daném případě nestalo a zdejší soud musí přisvědčit závěru navrhovatele, že stěžovatel svá tvrzení o hrozící újmě dostatečně nespécifikoval, a nelze proto posoudit, zda by tvrzená újma v podobě stěžovatelem nadbytečně vynaložených prostředků, byl-li by zdejším soudem napadený rozsudek zrušen, byla nepoměrně větší, nežli újma, která by mohla v mezidobí vzniknout navrhovateli.“*

[9] Od citovaných závěrů nemá zdejší soud důvod se nyní jakkoliv odchýlit. Nezbyvá proto než konstatovat, že stěžovatel nesplnil již první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, když dostatečně netvrdil a neprokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[10] Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal uvedenou podmínku naplněnou, přičemž z § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že všechny podmínky pro přiznání odkladného účinku musí být splněny kumulativně, nezabýval se již posouzením naplnění podmínek dalších, neboť takový postup by byl zcela nadbytečný. Rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud považuje zároveň za vhodné uvést, že tímto žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. března 2021

Mgr. David Hipšr
předseda senátu